

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 września 2011 r. w sprawie T-99/10 Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 28 listopada 2011 r. przez TofuTown.com GmbH

(Sprawa C-599/11 P)

(2012/C 133/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: TofuTown.com GmbH (przedstawiciel: B. Krause, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG kosztami postępowania w obu instancjach albo w razie oddalenia odwołania podział kosztów między stronami.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu, którym stwierdzono nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 stycznia 2010 r. dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG a TofuTown.com GmbH.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo stwierdzając w kontekście art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, przy zastosowaniu nowych kryteriów, że zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Zgodnie z zaskarżonym wyrokiem dla ustalenia, że istnieje pojęciowe podobieństwo wystarczy, że oba pojęcia wynikają ze wspólnego nadrzędnego pojęcia oraz że, pomimo tego, iż są pojęciowo odmienne nie stanowią względem siebie przeciwieństwa, czego nie da się pogodzić z dotychczasowym orzecznictwem.

Po drugie, Sąd naruszył prawo stwierdzając, że zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie biorąc w tym względzie pod uwagę wszystkich istotnych i uznanych kryteriów dotyczących oceny podobieństwa znaków towarowych. W niniejszym przypadku, jedyny wspólny składnik znajduje się w końcowej części znaku, na który powołano się w sprzeciwie.

Według utrwalonego orzecznictwa znajduje zastosowanie zasada, że zasadniczo konsument poświęca większą uwagę początkowi znaku towarowego niż jego końcowi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 22 września 2011 r. w sprawie T-174/10 ara przeciwko OHIM, wniesione w dniu 30 listopada 2011 r. przez ara AG

(Sprawa C-611/11 P)

(2012/C 133/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: ara AG (przedstawiciel: M. Gail, Rechtsanwält)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Allrounder SARL

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 września 2011 r. w sprawie T-174/10;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 stycznia 2010 r. (sprawa R 481/2009-1);
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz interwenienta w pierwszej instancji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, iż Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾.

W tym względzie wnosząca odwołanie najpierw zwraca uwagę na naruszenie przez Sąd obowiązku uzasadnienia, ponieważ w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd Sąd nie przedstawił wystarczających powodów w odniesieniu do kryteriów właściwego kręgu odbiorców, porównania znaków towarowych i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W związku z tym Sąd orzekł błędnie, że rozpatrywany krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów charakteryzujących się przeciętnym stopniem uwagi przy zakupie rozpatrywanych towarów, mimo iż wcześniej zostało wykazane, że konsumenci rzadko mają możliwość bezpośredniego porównania poszczególnych znaków towarowych. Ponadto w ramach

porównania znaków towarowych Sąd orzekł błędnie, iż obecność dwóch trójkątnych motywów przeważa nad wrażeniem spornego znaku zachowanym w pamięci odbiorców. W konsekwencji Sąd przecenił znaczenie co najmniej jednego ze składników znaku towarowego.

Sąd naruszył również obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie odniósł się do dokumentów przedstawionych przez interwenienta w ramach analizy prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wreszcie Sąd przypisał zbyt małe znaczenie zasadzie badania stanu faktycznego z urzędu.

(¹) Dz. U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 września 2011r. w sprawie T-403/10 Brighton Collectibles, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Brighton Collectibles, Inc.

(Sprawa C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brighton Collectibles, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Horn)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Felmar

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu wydanego w sprawie T-403/10
- obciążenie OHIM jego własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie,
- obciążenie spółki Felmar jej własnymi kosztami postępowania, w przypadku gdy przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu strona je wnosząca podnosi, że Sąd dokonał nieprawidłowej oceny przedstawionych mu dowodów oraz nie uzasadnił wystarczająco swojego orzeczenia w świetle przywołanego prawa krajowego, w szczególności orzecznictwa irlandzkiego i brytyjskiego odnoszącego się do „passing off” Sąd naruszył tym samym przepisy art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 roku w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹).

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht Leipzig (Niemcy) w dniu 13 lutego 2012 r. — Gemeinde Altrip i in. przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-72/12)

(2012/C 133/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht Leipzig.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/35/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do uznania, że przepisy prawa krajowego przyjęte w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG (²) mają zastosowanie również do takich administracyjnych postępowań w sprawie wydania zezwolenia, które zostały wszczęte przed dniem 25 czerwca 2005 r., jednakże w ramach których zezwolenia zostały przyznane dopiero po tym dniu?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie były zobowiązane do objęcia zakresem zastosowania przepisów prawa krajowego, przyjętych w celu transpozycji art. 10a dyrektywy 85/337/EWG i dotyczących kwestionowania zgodności z przepisami proceduralnymi decyzji, również przypadku co prawda przeprowadzonej, ale dotkniętej uchybieniami oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne?

- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy w przypadkach, w których administracyjne prawo proceduralne państwa członkowskiego przewiduje co do zasady, zgodnie z art. 10a ust. 1 lit. b) dyrektywy 85/337/EWG, że dostęp członków zainteresowanej społeczności do procedury odwoławczej przed sądem jest zależny od powołania się na naruszenie prawa, art. 10a dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że